Apparuit dominꝰ abrahe in conualle mābre. Cūqꝫ eleuasſꝫ oculoſ vidit tres viros ⁊ occurrens vnū ex eis adorauit. Dicit iosephꝰ tres angelos ī specie hūana missos ut vnꝰ nunciaret abrahe de filio suo verbum dei duo ſbuerterēt sodomaꝫ Eusebiꝰ vero ait Primo omniū ꝓphetaꝝ abrahe verbū dei cū ī figura apparuisset hūana vocacōꝫ gēcium pollicetur. Et sic apparuit ei filiꝰ quē adorauit. Sed ꝙ nusꝗ̄ legitur prē appuisse in ſbiecta creatura dicitur ꝙ duo angeli appuerūt in signacōne duoꝝ preconū moysi ⁊ helye quoꝝ alter primū preuenit aduentū. aliter preuenit scđm quo s⁊ rogauit abrhā ut diuerterent ad eū ⁊ paulolū comedendo cōfortarent qui asſenserūt. Et festinās abrahā precepit sare. ut de tribus satis simile faceret ſbcineritios panes. Ipēqꝫ tulit vitulū de armento optīm tulitqꝫ butirum ⁊ lac ⁊ vitulū asſatum posuit coram eis. Verisimile est ꝙ prius homines credidit q̄bus hec xenia pauit post āgelos ꝺi esse cōprobauit. de cibo quē sūp serūt potest dici ꝙ in masticādo exinanitꝰ sit sicut aq̄ calore ignis Abrhām stabat iuxta eos Sara vero erat post ostiū tabernaculi ⁊ dixit angelus. Reuertēs veniā ad te tpe isto idest eoꝺ die reuoluto āno ⁊ habebit sara filium. Quo audito risit sara. Erant enim ambo senes ⁊ desierant saē fieri muliebria idē mēstrua. Quibus deficientibus vis piendi deficit. Si alter iuuenis eēt: nō eēt impossibile ex sene ⁊ iuuene prolem fieri. Sed ambo erāt proſecte etatis. Ad hec etiam ipsa sterilis erat. Risit ergo ꝙ dubitauit di. Postq̄ cōsenui⁊ dñs meus vetulꝰ ē voluptati opam dabo. Dixitqꝫ dñs ad abrahā. Quarē risit sara. Nūq̄d q̄cq̄ deo ē difficile. Negauit sara se risisse perterrita. Ecce qua intētiōe q̄sqꝫ riserit. diiudicare potuit qui corda nouit.

Hūc ordinē videt augustinꝰ cōprobare ī genesi sup hūc locum. quo audito risit sara. scꝫ ꝙ prius putauit abrahaꝫ eos eē homines in quibꝰ tam deꝰ loqret propter q̄dā signa ꝺine maiestatis in eis apparencia idoqꝫ pronus in terrā non eos. sed in eis deū adorauit post vero pcepit aliq̄bꝰ figuris vel diuino isti̇ctu ꝙ āgeli eānt Tamen videns eos habere corpora hūana pauit eis escam.

Et forte credidit adolatorie dictuꝫ ꝙ bñ paueāt eos

De. ij. āgelꝰ descēdētibꝰ ī sodomā.

Cum surrexissent viri direxeīt oculos cōn sodomā et abrahā gradiebatur simꝉ ⁊ dixit dominꝰ. Non potero celare abrahe que gesturus sum ⁊ ait ad illum. Clamor sodomoꝝ ⁊ gomorre venit ad me. Pecca tū cū clamore ē culpa cuꝫ libertate. cū.s. quis palā ⁊ ad libitū suū peccat Pctm̄ illoꝝ fuit supbia vite ⁊ abūdātia panis ꝓpt quā vſꝫ ad ignoīabilē libidinem ꝓrupērt ⁊ addidit. Descēdā ⁊ videbo vtrū clamorē q̄ vēit ad me opē ꝯpleuerit

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-iv-258/0042
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG